

Kristian Haagen er tidligere reklamemand og art director og helt bevidst om sin stil og det brand, han er blevet.

SKRIBENT
KITT ANDERSEN

FOTOGRAF
LARS HELMERSEN

MØDE MED
KRISTIAN HAAGEN

Kristian Haagens lidenskab for mekaniske armbånds-ure er drevet af følelser og den gode historie. Men den er også et lille oprør imod, at alt i samfundet bliver automatiseret.

EN PROTEST MOD TIDEN

DET ER EN MODSTANDS-
BEVÆGELSE DET
HER MED SELV AT KUNNE
TRÆKKE SIT UR OP.

Kristian Haagens bankboks er fyldt med kostbare mekaniske armbånds-ure fra A. Lange & Söhne, Audemars Piguet, Rolex, Breitling, Patek

Philippe og Omega, og et af dem har han selvfølgelig på, da han er på vej til lufthavnen i sin grå Opel for at tage på et fotojob for urfirmaet Bell & Ross.

Men uret er ikke suppleret af dyre mærkevarer.

Han er hoppet i de behagelige H&M bukser og de gode gamle ørkenstøvler. Ikke, fordi han ikke er klar over, hvilke signaler han udsender. For det er han. Kristian Haagen er tidligere reklamemand og art director og helt bevidst om sin stil og det brand, han er blevet, som urnorden par excellence og Bruun Rasmussen Kunstauktioners urekspert. Men bling, logoer og poleret markedsføring er bare ikke hans ting.

Han er mere optaget af at udstråle autenticitet, der for ham bl.a. handler om nogle jordnære værdier som at hugge brænde, køre i Jeep uanset vejret og sætte pris på den dårlig netdækning i sommerhuset. En virkelighedens hverdagsudgave af barndommens superhelte, som han så i National Geographic med de fede ure om armen. "Nu skal jeg f.eks. til Paris og lige meget, hvor jeg vender og drejer mig, så er der luksus. Der

er Champs Elysée, Louis Vuitton og Cartier og alle de der meget dyre mærker over det hele. Det falder jeg ikke rigtig for. Jeg tror, at jo

ældre jeg bliver, så laver jeg den her stille protest med at ose af, at jeg er fra Skandinavien. I mit perspektiv er vi ikke opvokset med luksus," siger Kristian Haagen med hænderne på rattet og kurs mod Amager Strandvej.

En lille modstandsbevægelse. Den stille protest mod bling og poppende Cristal på de sociale medier handler ikke kun om kærligheden til den underspillede skandinaviske funktionalisme. Selv om han omfavner den digitale udvikling og hverken vil undvære GPS'en i bilen eller app'en, der fortæller ham, at der ikke er mere mælk i køleskabet, så elsker han sit gammeldags ur.

"Jeg kan især godt lide det, hvor de meget traditionelle værdier brager igennem. Derfor er jeg vild med f.eks. tyske A. Lange & Söhne, fordi alt er lavet i hånden. Der er ingen moderne materialer eller ting i, der ikke kan genskabes om 200 år. Det er også en protest. Det er en modstandsbevægelse det her med selv at kunne trække sit ur op. Jeg vil ikke have et Apple Watch, der kan fortælle mig, om min hjerterytme er god eller ej. Min kæreste

→ er først lige begyndt at gå med ur. Nogle gange tager hun et af mine på. Hun stiller det ikke engang. Hold kæft, det er overskudsagtigt. Hun synes bare, det er fedt. Og det med ikke at kende tiden er et kæmpe privilegium. Det er min sidste bastion og protest imod det totalt automatiserede samfund. Hvem fanden har bedt om en selvkørende bil? Jeg kender da ikke nogen, der har bedt om det. Så ja, en lille modstandsbevægelse."

Følelsernes historie. Modstandsbevægelsen har også en helt central betydning for Kristian Haagens mest kostbare ur. Han er fascineret af det mekaniske ur som den lille evighedsmaskine, det er, men der, hvor det virkelig bliver interessant, er, når det også har været ejet af f.eks. Steve McQueen eller Ghandi. Kristian Haagens kæreste

DET FINE VED DEN
SLAGS MEKANIK ER, AT
DU KAN BLIVE VED MED
AT REPARERE PÅ DET.

eje har dog ikke siddet om armen på en international filmstjerne. Det har været oplevet verden sammen med en dansk legendarisk journalist.

"Jeg har set ham ude i lufthavnen med den der lædervest og det der ur og har tænkt hold op, hvad det ur kan fortælle. Og nu ejer jeg det"

"Jeg har set ham ude i lufthavnen med den der lædervest og det der ur og har tænkt hold op, hvad det ur kan fortælle. Og nu ejer jeg det. Det er de emotionelle værdier, der bare...," siger han og trækker vejret hurtigt efter hinanden for at illustrere, at det tager vejret fra en.

"Jeg har et ældre Rolex fra '68, som har været ejet af Jan Stage. Og jeg synes jo, det er den smukkeste historie med hans enke, der henvender sig til mig og jo ikke aner, hvor kæmpe fan jeg var af Jan Stage. Og så tænke på, at han har haft det på, da han blev kidnappet i El Salvador. Han købte det pga. Fidel Castro og Che Guevara, da han var rygende kommunist og arbejde for den cubanske efterretningstjeneste."

Det er også historierne, der gør det interessant for ham at arbejde for Bruun Rasmussen Kunstauktioner, og her råder han nogle gange folk til at beholde uret, hvis minderne synes at veje tungere end det beløb, det kan indbringe ved et salg. Kristian Haagens egen far, der døde for et år siden, fik et Omega af Kristian Haagens mor, da han blev færdig som tandlæge, og det bærer hun i dag. "Det fine ved den slags mekanik er, at du kan blive ved med at reparere på det. Min mor tænker på min far, når hun bærer det, og jeg tænker på min far, når jeg ser min mor bære det."

